

"Låt oss börja med att se på det som förenar oss"

[Spara som PDF](#)

Skrivet av Lennart - 16 november, 2011 - 17:22

Allt oftare hör man i kristenheten denna så vackert klingande slogan:

"Låt oss inte söka efter fel och brister hos varandra. Låt oss inte se på vad som skiljer oss åt. Låt oss istället börja med att se på det som

!

Det låter fint det här, det låter vettigt och rätt i våra öron. Men är

det förståndigt? (tro det eller ej, men kristen tro har även med förståndet att göra!) Är det här en korrekt biblisk utgångspunkt för kristen gemenskap och ekumenik? Är det här en säker väg för att finna trossyskon i den "kristna" djungeln? Är det här ett vettigt argument för att avfärda varningar för villfarelser, villoläror, främmande evangelier, främmande andar, osv?

Låt oss göra en liten test om det här är en säker väg. Vi tänker oss en "förkunnare". Han har flera väl kända egenskaper, och frågan är om dessa utgör en hållbar grund för sann kristen gemenskap. Han kan bl.a. beskrivas så här:

1. vet att Gud är Gud och han gör inget utöver vad Gud tillåter honom.
2. har setts komma inför Gud med böner om olika saker.
3. är väl insatt i Bibeln och citerar den gärna.
4. har mött Jesus personligen.
5. kan utföra tecken och under.
6. hjälper människor med deras helgelse.
7. har sin egen församling.
8. är som en fadersgestalt för de sina.

9. kommer att få sitta i fängelse för sin tros skull.
10. kommer att få vistas i evigheten.

Ser det här ut som en god grund för ekumenik? JA, skulle nog de flesta svara om de inte anade ugglor i mossen. För vem är då denne "förkunnare"?

Kika längst ner i denna sida vid asterisken * så får du se vem det är jag beskrivit.

Fortsättning:

Förvånad? Det här är faktisk vad man kan hitta om honom i Bibeln, MEN det står så klart en massa annat också, en massa förfärliga saker. Denna högst verkliga individ som jag beskrivit ovan måste så klart underordna sig Guds allmakt oavsett om han gillar det eller ej. Han kan inte gå utanför vad Gud tillåter. Men det som gör honom till den han är, är att han önskar att själv bli som Gud. Han vill själv ha all makt. Han vill skapa sig ett eget rike. Han vill inte låta korsfästa sitt liv och i all evighet underordna sig Gud och Guds vilja. Han försöker inom de gränser Gud stakat ut att uppnå sitt eget mål. Ondska är hans redskap. Därför har denne "förkunnare" en massa skräp i bagaget och en helt annan agenda än den man först tror om man bara kikar på de punkter som jag listat ovan. Skulle du be satan att beskriva sig själv, kanske det skulle bli något av det jag skrivit i punkterna. Det skulle med all säkerhet bli ett självmicker utan like - allt med avsikt att förleda! Han utger ju sig ibland för att vara en **ljusets** ängel (2 Kor 11:14).

På motsvarande sätt kan det förhålla sig när vi kikar oss runt i kristenheten. Mycket kan se bra ut på ytan, och särskilt om alla får lov att beskriva sig själva. Men den stora frågan måste vara vad man får på köpet om man förenar sig i samarbete och ekumenik. Vad får jag som enskild troende på köpet om jag vänder mig till ett sammanhang som ser bra ut på ytan? De som har en kontroversiell och obiblisk grund för sin verksamhet kommer att vara mycket noga med att framhäva den välputsade fasaden. Därför finns det en stor risk att bli bedragen om vi bara ser på ytan!

Med detta - kanske lite långsökta - exempel vill jag få sagt detta: det fungerar **inte** att i allmän mening "börja med att se på vad som förenar oss" (oss = alla olika inriktningar i den s.k. "kristenheten"), för i slutändan kan det visa sig att vi valt självaste satan som parhäst. Vi måste **ALLTID** och **FÖRST** börja med att kontrollera vad som är **den avgörande trosgrunden!** (Nu förutsätter jag att vi gjort detta så gott vi kunnat även i vår egen tro.)

I 2 Kor 11:4 skriver aposteln Paulus om "*en annan Jesus än den vi har predikat, en främmande ande eller ett främmande evangelium*". Här finner vi alltså något av

det viktigaste att undersöka innan det kan bli tal om att ansluta oss till ett sammanhang eller gå med i ett samarbete och ekumenik. Står inte den Jesus de tror på, den Ande de förmedlar och det evangelium de förkunnar på stadig biblisk mark, då skall vi gå vår väg:

Rom 16:17: "Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem.**"

Observera att man inte kan ta ställning och vända sig bort (i enlighet med Paulus undervisning) om man inte först bedömer den undervisning som ett sammanhang / en förkunnare erbjuder. Det samma gäller med Jesu ord om att akta oss för vargarna, de falska profeterna. Man kan inte akta sig om man inte tar reda på vilka de är genom att granska vad de förkunnar. Och observera nu att det här inte har något att göra med att "döma, att inte kasta den första stenen, att först ta bort bjälken ur det egna ögat" osv. Alla de bibelorden handlar om att inte döma i **moraliska** frågor, och då främst med syfte på människor som inte är troende. När det gäller villfarelser ger Bibeln oss tydliga anvisningar om att vara mycket skarpa.

Jag hoppas detta var en tankeväckare när det gäller alla "fromma" försökt till att - under parollen "låt oss börja med att se på det som förenar oss" - tysta ner alla varningsord om villfarelser och falsk ekumenik. Det går inte att ha en sann kristen tro om grunden är fel! Det går inte heller att ha en frisk kristen gemenskap med andra om deras grund är fel! Jag har skrivit om detta ämne utifrån ett annat perspektiv i texten [Vilka är mina syskon i tron?](#) Läs gärna det också.

Här är några bibelställen till mina påståenden ovan om "förkunnaren":

1. Job kapitel 1 och 2
2. Job kapitel 1 och 2 samt Luk 22:31
3. Matt 4:6
4. Matt 4:1-11
5. 2 Tess 2:9
6. 2 Kor 12:7, 1 Tim 1:20, Upp 2:10
7. Upp 2:9, 3:9
8. Joh 8:44, 1 Joh 3:10
9. Upp 20:7
10. Upp 20:10

* **Satan var den jag beskrev utifrån bibelorden ovan** (lite omskrivet så klart)

[Läs andra artiklar i Lennarts blogg](#)